

A MAGYAR
KODÁLY
TÁRSASÁG
HÍREI

XLIII. évfolyam

2022/2

MEGHÍVÓ

A Szegedi Bartók Béla Nőiakar és a
Kecskeméti Énekes Kör hangversenyére
2022. május 23.-án hétfőn este 7:00 órára
az újszegedi Szent Erzsébet templomba
(Torontól tér 4)

Műsor

Giovanni Pierluigi da Palestrina: Pueri haebreorum
Eva Ugalde: Miserere
Bartók Béla: Isten veled
Tóth Péter: Lángok
Ola Gjeilo: Ubi caritas
Kocsár Miklós: Ave Maris Stella
Sub tuum praesidium

Szegedi Bartók Béla Nőiakar I vezényel: Valkai Dávid

Tóth Péter: Da pacem, Domine
Kodály Zoltán: Jövel, Szentlélek Úristen (Batizi András)
Mohács (Kisfaludy Károly)
Balassi Bálint elfelejtett éneke (Gazdag Erzsé)
A székelyekhez (Petőfi Sándor)
Békesség-óhajlás, 1801. esztendő (Virág Benedek)

Kecskeméti Énekes Kör I vezényel: Erdei Péter

A belépés díjtalan
A remélt adományokat maradéktalanul
eljuttatjuk a kárpátjai rászorultaknak!

**A
MAGYAR
KODÁLY TÁRSASÁG
HÍREI**

**FELELŐS SZERKESZTŐ:
B. HORVÁTH ANDREA**

**XLIII. évfolyam – 2022/2
június**

TARTALOM

GRATULÁCIÓK	3
ÉLETUTAK	
A lírikus örök. Decsényi János köszöntése – <i>Hollós Máté</i>	5
Kertész Lajos: Légy hű mindhalálig – <i>dr. Szabó Szabolcs</i>	7
Estéli nótázás 80 – <i>dr. Vargha Dezső</i>	9
Köszöntő, Kertész Attila 80 – <i>Novák-Szabó Livia</i>	12
Sebestyén Márta kelengyészládája – <i>B. Horváth Andrea</i>	15
NEMZETKÖZI KAPCSOLATOK	
Tiszteletadás Szőnyi Erzsébet emlékének Angliából – <i>Márkusné Natter-Nád Klára</i>	17
Képriport az Ugrin Gábor emlékkoncertről – <i>szerk.</i>	24
ÜNNEPI ÉV	
Pécsi Dalos Nap – <i>dr. Vargha Dezső</i>	26
O/A Minikonferencia – <i>Kákay István</i>	29
II. Országos Kodály Zoltán Műveltségi Vetélkedő II. – <i>Ráplai Györgyi</i>	33
IV. Csongrád Csanád Megyei Biciniuménekelési Verseny – <i>Rozgonyi Éva</i>	34
EMLÉKEZÉS	
Póczonyi Mária – <i>Losonczy Katalin</i>	38
Gregorián továbbképzés 1991 – <i>B. Horváth Andrea</i>	39
BÚCSÚZUNK	
Kertész Gyula emlékére – <i>Márkusné Natter-Nád Klára</i>	42
Nemzetközi Forrai Katalin Díj	46
Rövid hírek	48

A szerkesztőség fenntartja az írások szellemét és tartalmát nem érintő rövidítések jogát.

A címodalt Borsos Miklós alkotásával Szántó Tibor tervezte.

A kiadványt Dobó Nándor tervezte

Kiadja a Magyar Kodály Társaság

Felelős kiadó: a Magyar Kodály Társaság elnöke

Adószámunk: 19040437-1-42

ISSN 0230-3639

Nyomda: László és Társa Bt.

Felelős vezető: László András

Kiadványunk támogatói

GRATULÁCIÓK

Nagy Éva M. Vera, a Boldogasszony Iskolanővérek közössége szovátai missziójának alapítója és vezetője, a Marosszéki Kodály Zoltán Gyermek és Ifjúsági Kar karnagya, 2022 március 31-én Áder János magyar köztársasági elnök által adományozott Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetésben részesült.

Május 2., I. díj a neerpelti European Music Festival for Young People keretében rendezett versenyen a kecskeméti Kodály Zoltán Általános Iskola **Miraculum Gyermekórusának** – karnagy *Durányik László*.

Tallián Tibor Széchenyi- és Erkel-díjas zenetörténész, a Zenetudományi Intézet és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem professor emeritusa, akit az I-es, Nyelv- és Irodalomtudományok Osztálya **rendes tagjává** választott a közgyűlés május 3.-án. A zenetörténész 2016 óta volt a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja.

Weiner Leó díj Botvay Károly cselló művésznak

Május 4-én tartották a Zeneakadémián a Weiner Leó Emlékdíj idei átadóünnepségét, az eseményen jelen voltak a díj kuratóriumának tagjai – **Dr. Vigh Andrea** rektor, valamint **Dr. Kutnyánszky Csaba** és **Fekete Gyula** rektorhelyettesek –, továbbá a Zeneakadémiához kötődő több neves muzsikusként, oktatóként, intézményvezetőként. Az elismerést azok a kiváló muzsikusként és zenepedagógusként kaphatják, akik Weiner Leó szellemében fejtették ki sok évtizeden át odaadót és eredményes művészi-tanári munkásságukat.

A lírikus örök Decsényi János köszöntése a 95 éves születésnapján

Márciusban kilencvenötödik születésnapján köszöntöttük **Decsényi Jánost** a Fészek Művészklubban. Az életmű indokolna nagyobb, „fényesebb” koncerttermet – de az egy más értékrendű világban lehetne természetes. Nem is hangversenyt tartottunk igazán, hanem baráti összejövetelt, amelyen hangfelvételtől szólalt meg az ünnepelt zenéje, de átforrósította a hangulatot, hogy milyen szeretettel és kikezdehetetlen megbecsüléssel ültük körül, kollégák a zeneszerzés,

előadó-művészet és a rádiózás világából. Eszembe jutott a Nádor teremben ünnepelt kilencvenedik, amely szerzői est volt, de egy Decsényire jellemző kiegészítéssel. Felkérte néhány kollégáját – több nemzedékből, hiszen ő nem szorult be az egyívásúak közé, folyamatosan nyitott a mindenkor fiatalabbak felé – írjanak „egyperces köszöntöket”. Átengedte műsorideje egy részét a kolléga-barátoknak. S felidéződött bennem a nyolcvanötödik születésnap is, amelyen a Filharmónia szerzői estjéhez a műsorfüzetbe szánt tömör bevezetővel engem bíztak meg. Azért idézem, mert ilyen terjedelemben ma sem tudnám szabatosabban fogalmazni a lényegét.

„Decsényi János egyféleképpen dolgozik. Meglepődhet e kijelentésen, aki kicsit is ismeri szerteágazó, színes életművét. Pedig igaz: *egyazon minőséget* követel meg magától a költői szó zenébe öntésében és a műves kamaramuzsikában, a nagyszabású szimfonizmusban és a sokakat szabadabb «elrugaszkodásra» csábító élő elektroakusztikus zenében, de még a szintetikusban is! Mindig megbúvik a művek mélyén a zeneszerző «titkos» következetes szerkezeti építkezése, ugyanakkor az alkotások *szólnak* a hallgatóhoz, s egyben *a hallgatóhoz* szólnak. Arcuk van. Narratívájuk: (zene)költői közlendőjük – mondhatnók Decsényi egyik kulcs szavával. 85 éves korhoz közeledve sem «utóiratokat» bocsájt ki az életműhöz, hanem egyre annak legjava sorjázik a műhelyből.”

Igaz volt ez azóta is. Legutóbbi kompozíciói sem „öszikék”, hanem énekhangra és vonósnégyesre, illetve fúvósötösre szánt, komplex anyagú, „munkás” alkotások – szerencsére bemutatták, felvették őket –, valamint nagyszabású kórusmű, amely még a jelentős feladatra vállalkozó előadóját várja. A Fészekben, sajnos, Decsényi kijelentette: befejezettnek tekinti életművét, nem folytatja a komponálást. Megérdemli, hogy pihenessen, abban a tudatban teheti, hogy van mit játszani tőle.

Pedig nehezítette pályáját és annak reputációját azzal, hogy nem lépett másoknak nemegyszer sima gördülést biztosító vágányokra, bizonyos

műfajok, apparátusok kultiválásával (amatőr énekkar, fúvószenekar). Ellenben írt négy nagyszűlyű szimfóniát, versenyműveket, amelyek közül itt kiemelem a *Gordonka versenyt* mint annak példáját, hogy Decsényi még az ilyen nagy formákban is képes a lírára, ami ma oly kevesek erénye. Neki talán azért is az, mert a szóbeli lírához, a versekhez különösen szoros kapcsolat fűzi. Ennek csillagos fejezetei a nagyoratóriumok: a magyar nép kilenc évszázados történetét megéneklő *Régi magyar szövegek*, a Decsényi felmenőinek emléket állító audiovizuális oratórium, az *Emlékkönyv* és a huszadik századot lírikus keretbe foglaló *Búcsú egy tovatűnt évszázadtól*. De az elektroakusztikus oeuvre sem maradt érintetlen a költészettől: a *Verseskönyv* foglalja magában Decsényi egyik legfrappánsabb remeklését, a Morgenstern-verset zenébe öntő *Korf óráját*. Tanítani való, hogy milyen szervesen építi fel, hány zenei élcet tud, a nemes hatást fokozva bevetni. S itt sorolhatnánk megannyi élő elektroakusztikus kompozícióját, de a szalagdarabokat és soundscape-eket is, amelyek messze kerülnek a műfaj hangzási közhelyeit, azt a kérdést ébresztve a hallgatóban: hát így is lehet?... No és a kantáták, dalciklusok, amelyek egyikéről (*Távolról a Mostba* – Ady) a Muzsika hasábjain folytatott beszélgetésünkben azt mondta a szerző, „gondolatai kísérezőzenéjét” írja.

De ne engem olvassanak. Decsényi zenéjét hallgassák! Az ad élményt. Megadott neki, hogy egyes kompozíciói már eddig is emblematicussá váltak: emeljük ki itt a *Sírfelirat Aquincumból* címűt, amely már évtizedek óta velünk van. S amely jól mutatja: szigorú szerkesztés, a huszadik század második felének konstrukciós világa is átitatható lélekkel és azt megnyilvánító esztétikummal.

A zeneszerzői életmű mellett ott áll egy jelentős másik is: a rádiósé. A Magyar Rádió zenei főosztályán viselt rangok és teljesített szerepek: a végtelenül alapos szerkesztő, aki nélkül talán nem lehettek volna olyan szabatosak a rádióújságok (talán valaki még emlékszik, hogy volt olyan), a zenedrámái rovat felügyelete (akkor sok opera, operett került maradandó értékű felvételre), s az Ars nova máig tartó, Bánkóvi Gyula keze alatt virágzó napi kortárszenei műsorának életre hívása. Első helyen pedig az Elektroakusztikus Zenei Stúdió, amelyet akkortól vezetett, amikor maga még nem is írt ilyen műfajú zenét. De neki köszönhető, hogy annyi komponista gyűlt e műhely köré. Erre kapta az Ars acustica díjat, az Erkelt, a Bartók–Pásztyort, az Erdemes és Kiváló művész címet pedig alkotóként.

Decsényi János zenéje bárkié lehet, most, és évtizedek múltán is. Decsényi személyiségének varázsa azoké marad, akik ebben részesülhettek. Megjátszás nélküli kedvesség, őszinte szerénység, magasrendű intelligencia és műveltség, s az ebből következő tanulságos és szórakoztató beszédmódor. Gyakori, hogy valaki, akit kedvelünk és becsülünk, valamilyen apróságban mégsem tökéletes, s mi, többiek, egymásra kacsintva azt mondjuk: megvan ez az esendősége, *de* mi szeretjük.

Decsényi Jánost „de” nélkül lehet szeretni...

Hollós Máté

Kertész Lajos: Légy hű mindhalálíg (A nemrég megjelent könyv margójára)

Amikor „hivatalosan” ír valaki egy művészről, manapság csodálatos, nagy-nagy öröm.

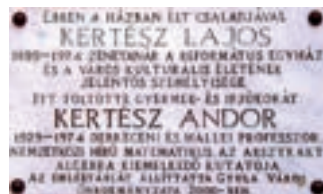
Amikor azonban maga a művész vall a saját életművéről, az olvasó még nagyobb örömet él át, mert ebben a könyvében Kertész Lajos nincs alávetve egy riporter provokatív vagy éppen csupán kíváncsi kérdései kényszerének.

A Tiszántúli Református Egyházkerület püspökének, a zenéhez is kiválóan értő Fekete Károlynak ajánlásával és a ragaszkodó testvér, Kertész Attila előszavával 2021-ben megjelent könyv tartalmazza azokat az értékeket, amelyeket már a cím is tükröz: „Légy hű mindhalálíg.” A folytatást mindannyian ismerjük a Bibliából: „... és neked adom az élet koronáját.”

Be kell vallanom: nagyon nehéz egész életünkben megfelelni ennek a hitvallásnak.

Mégis: Kertész Lajos lelkészként és zongoraművészként ennek szellemében élt évtizedeken át. Talán egyáltalán nem merész tőlem a párhuzam: Albert Schweitzer életműve. Neki választania kellett az orvosi és az orgonaművészi hivatás között. Nem választott, hanem összevonta, ötvözte a kettőt: gyógyított a feketék között a dzsungelben, ahol a gyógyulásra várók hallhatták orgonájátékát a messze idegenben épített kis kápolnában. Mert zenéjével is gyógyított.

Erre gondoltam, amikor egyik tanítványomat Gyulára, a helyesírási verseny országos döntőjére kísértem, s mialatt a tanuló egy szigorúan ellenőrzött iskolai teremben dolgozott, szabad perceimet a város megismerésével töltöttem. Így álltam meg – meghatódva – az emléktábla előtt, amelyen ezt olvashattam: „Ebben a házban élt családjával Kertész Lajos (1899-1974) zenetanár, a református egyház és a város kulturális életének jelentős személyisége. ...”

Kertész Lajosnak nem kellett elmennie a dzsungelbe, a feketék közé, de átélte a mindenkit körülvevő hatalmi politika borzalmait, amelyek miatt többször szenvedett igazságtalanul és vizsgálatok nélkül megalázó „hátratételeket”, büntetéseket, átadva az őt megillető méltó helyet a tehetségtelegebbeknek.

Az olvasó fantasztikus pillanatokat él át, amikor Kertész Lajos 1956. október 23-ára emlékezve leírja azt a jelenlévőkre jellemző boldogságot, amelynek tanúja lehetett ő is:

„... Felzokogott, kicsordult a szívekből nemzeti imádságunk hangja,...” (ekkor ugyanis a Parlament tetején a vörös csillag helyett megjelent a hatalmas nemzeti zászló). Méltán idézi Szabó Lőrincet: „Amit a maroknyi magyarság most művelt, azt nyolc napon át lángoló glóriaként csavarta maga körül a Föld-golyó...”

Kertész Lajos Erkel, Liszt, Kodály, Bartók szellemi hagyatékának foly-

tatójaként hazánkban és külföldön bizottságok, társaságok, tanárképző intézmények vezető személyisége volt, aki soha nem feledte a nagy elődöket.

Kongresszusokon, a diákokat felnevelő iskolákban, előadásain, újságcikkeiben, emlékezéseiben, felszólalásaiban, ünnepi beszédeiben mindig összekapcsolta a mondanivalóját, az igazi értékeket az aktuális magyar viszonyokkal. Ugyanígy tett akkor is, amikor a szószerkenet szolgált Isten ügyét: a bibliai történeteket párhuzamba vonta a hazai valósággal. Igényes prédikációi mindenkihez szóltak: a Biblia ismeretében kevésbé jártas és a műveltebb hallgatóinak egyaránt. Egyik igehirdetésében hangsúlyozta: „Mi, keresztyének, hisszük, hogy a zene Isten ajándéka,...”. Másutt Kálvint idézte: „A zsolnárok tudnak arra indítani, hogy szívünket Istenhez emeljük...”.

A kodályi életművet „kincsnek” nevezve, Kertész Lajos azt vallotta: „Eből nekem a zene a legfontosabb, a kompozíciók, melyek nemcsak Kelet-Nyugat szintézisét adják, hanem a mindenkori magyar élet teljességét.” A zongoraművész szót emelt az ének-zene tagozatos iskolák fennmaradásáért is, amikor egyik ünnepi beszédében ugyancsak Kodályra hivatkozott, aki életét, zsenijét áldozta a művelt, boldog, éneklő Magyarországért.

Szerényen, de büszkeséggel említi: „Kodály Zoltán népzene-tanárom volt. 1954-ben, akadémista éveim utolsó hónapjában Bösendorfer zongoráján – otthonában – előjátszhattam a hét darabból álló ciklust, az op. 11-et.”

Bartók Bélára utalva megszólítja az ifjúságot is: „Ti, zongorázó gyerekek, magyar zenei anyanyelvet beszélve rácsodálkozhattok a titeket körülvevő, meséből és valóságból szőtt költői világra. A *Mikrokozmosz* darabjaiban még betekintést is nyerhettek a zeneszerzés műhelytitkaiba, ismerkedhettek azokkal a szerkezeti elemekkel, színes építőkövekkel, amelyekkel az alkotó Bartók zsenije remekműveket teremtett.”

Az „Arcképek” című fejezetben Kertész Lajos megkapó módon vallott híres világi és egyházi személyiségekről; minden kiválasztottról a legtalálóbb, legértékesebb, legvonzóbb jellemzőket megörökítve.

A „Magamról” önéletrajzi rovatban – többek között – ezt olvashatjuk: „Voltak, akik szolgálatra hivatott igehirdetőt láttak bennem, de ugyanakkor a zenében is olyan fokra jutottam, hogy 1948-ban Budapesten, a következő évben pedig Debrecenben megnyertem az országos ifjúsági zongoraversenyt.”

A későbbiekben: „Voltak nagy szomorúságaim, próbáim, de ezek nem lázadásra, tiltakozásra, hanem önvizsgálatra, bűnbánatra készítettek. Isten annyira szeret engem, hogy megadta: a feltámadott Krisztusba vetett hittel járhattam mind a mai napig életem útját.”

Tudás, szerénység, alázat – egy hallatlanul gazdag élet titka. Milyen jó volt Tamással együtt kimondania a szószerkenet is – szemben a hitetlen világgal: „Én Uram és én Istenem!”

Amikor hálával emlékezünk Kertész Lajos zongoraművész és lelkipásztor pályafutására, hisszük és gondoljuk: minden biztonnyal elnyerte az „élet koronáját”.

Pécs, 2022. február 24.

Szabó Szabolcs

Kertész Attila köszöntése 80. születésnapja alkalmából, avagy „Estéli nótázás 80”

Elsőként e sorok írójának le kell szögeznie: nagyon szeretem, becsülöm *Kertész Attilát*, akit nem nehéz szeretni, becsülni nemcsak életútjáért, hanem személyiségéért is. Amikor pedig megkaptam a meghívót 80. születésnapjára, előtörttek a vele kapcsolatos emlékeim. Ő jelenleg a Pécsi Tudomány Egyetem Zeneművészeti Intézete Zenei Elméleti és Kórus Tanszéke címzetes egyetemi docense, óraadóként dalirodalmi repertoár ismeretet, tanári mesterséget oktat.

Nagy és tartalmas életutat tett meg eddig, amelyet legalább nagy vonalakban ismertetni kell. Gyulán látta meg a napvilágot sokgyermekes családban 1942. április 3.-án. Szülővárosában, Debrecenben, Pécsset, Budapesten szerezte diplomáit. Mai munkahelye előtt a Széchenyi István-, a Janus Pannonius-, a Dobó István utcai-, és jogutóda, a Kodály Zoltán Gimnáziumban, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán oktatott vezetőként, tanárként, karnagyként, miközben számtalan neves kórust irányított, se szeri, se száma kedves tanítványainak, utódainak. Emellett büszkén vallotta magát Tillai Aurél tanítványának, nem is beszélve arról a sok díjról, amelyeket énekaraival elért a nemzetközi és a hazai kórusversenyeken. És akkor még nem is beszéltem azon hangversenyek sokaságáról, amelyeken épp aktuális kórusával, vagy több más énekarral együtt közreműködött itthon és a nagyvilágban.

Hazai sikerei mellett különösen büszke felvidéki-galántai szakmai-emberi kapcsolataira, amelyet a közelmúltban kitüntetéssel ismertek el. Elismerésekből szerencsére itthon is kijutott neki bőszéggel. Országos, baranyai, pécsi szakmai kitüntetések sorjázna itt, amelyek közül most

Kedves Zenebarát!

Kertési Attila Liszt-díjas karnagy idén áprilisban ünnepli 80. születésnapját. Ebből az alkalomból Estéli nótázás "80" címmel hangversenyre közölte műsorukat egykori kórusai és tanítványai, melyre Önt is szeretettel várjuk!

Az ünnepi koncertre 2022. április 8-án 18:00 órai kezdettel, a pécsi Kertvárosi Református Templomban kerül sor.

A hangverseny műsoralkotói:
 Pécsi Egyetemi Nőiakar – vez. dr. Antal Laura, Hoffner Tibor
 Pécsi Kodály Zoltán Gimnázium Bartók Béla Leánykara – vez. Rózsa Bernadett
 Dombóvár Kapos Kórus – vez. Markovics Gábor
 Völgyséki – vez. Novák Szabó Lívia
 Mecsek Kórus – vez. dr. Balatoni Sándor
 Pécsi Nostalgiakórus – vez. Kertész Attila
 Körtési András zongorán
 dr. Balatoni Sándor orgonán

a Liszt Ferenc- (2005), a Magyar Művészetért Bartók- (2006), a KÓTA- (2007), az Artisjus- (2008), a Kodály Zoltán (2009) Díjat emelem ki, a Pécsi Városháza Emlékérem (2012) mellett. Szakmai testületi vezetőként a Magyar Kodály Társaság elnöke, a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Országos Szövetsége, Művészeti Bizottsága vezetőségi tagja, a Pécs-Baranyai Kórus és Zenekari Szövetség alelnöke.

Magánéletében, családja, rokonai, barátai, ismerősei körében példamutató tartás, egyéni humor, közvetlenség jellemzi. Karnagy-kollégái, tanártársai, kórustagjai, tanítványai sokasága említi követelésének szigorú szakmai emberségét, próbáiknak, fölépéseiknek tőle sugárzó szuggeratív erejét. Sportszeretetét se hagyjuk ki, mivel kosárlabda-szeretete közismert, és amikor főként a PMSC-PMFC labdarúgó csapatának hírneves Garami József-korszakában a stadionban találkoztunk sokszor, magam is megbizonyosodtam szurkolói odaadásáról.

A 2022. március 17-i Pécsi Dalos Nap után – ahol a Szent István téri Kodály Zoltán-szobornál épp ő mondott köszöntő beszédet –, 2022. április 8.-án került sor 18 órai kezdettel a 80. születésnapra köszöntő-hangversenyére a kertvárosi Tildy Zoltán utcai református templomban a rendkívül találó „Estéli nótázás 80” címmel. Fölvonult az előzőleg ő általa is irányított Pécsi Egyetemi Nőiakar (vezényelt dr. Antal Laura és Hoffner Tibor), a Kodály Zoltán Gimnázium Bartók Béla Leánykara (vezényelt Rózsa Bernadett), a Dombóvári Kapos Kórus (vezényelt Markovics Gábor), a Vocabella kórus (vezényelt Novák-Szabó Lívia), a Mecsek Kórus (vezényelt dr. Balatoni Sándor), a Pécsi Nostalgiakórus (vezényelt Kertész Attila). Közreműködött Körtési András zongorán, dr. Balatoni Sándor orgonán. A forró hangulatú, számos köszöntővel, díszoklevél, ajándék átadásával tarkított dalünnepet természetesen a fölépített énekarokból, valamint a megjelent régi kórustagokból alakult összkar éneke zárta – ugyancsak az ünnepelt irányításával.

ESTÉLI NÓTÁZÁS "80"

2022. április 8. péntek 18:00
Kertvárosi Református Templom

Pécsi Egyetemi Nőkar

Kodály Zoltán: 4 óráz madrigál: Chi d'amor sente - vez.: Kertész Attila

Kodály Zoltán: Csulfa sugár - vez.: Hoffner Tibor
Zárány Ákos: Harmadnapon - vez.: dr. Antal Laura
Bárdos Lajos: Cantemus - vez.: Hoffner Tibor

Bartók Béla Leánykar

vez.: Rósa Bernadett

Kodály Zoltán: Egyetem, begyetem
Tóth Péter: Lángok

Bárdos Lajos: Menyecske - zongora: Körtesi András
Kodály Zoltán: 150. genfi zsoltár - vez.: Kertész Attila

Dombóvári Kapos Kórus

vez.: Markovics László

Kodály Zoltán: Békesség - Ótájtás - 1801. esztendő
Karai József: Imádság megtérítottnak

Kodály Zoltán: Selyp könyörgés - vez.: Kertész Attila
Dancóci Bárdos Tamás: Járd M. hábam

Vocapella

vez.: Horváth-Szabó Gyula

Bartók Béla: Levél az otthoniakhoz
Karai József: Imés az őszkőhöz (Ady E.)
Tilki Aurél: Madárszerelm (W. Blake - Babits M.)

Mecsek Kórus

vez.: dr. Balatons Sándor

Ujot Ferenc: I. Ekerrel est suttu nocti
Kodály Zoltán: Turót esek a cipány
Hánváth Márton Levente: O sakutani hostia
Tilki Aurél: Adjatok hátle az Istennek
Kodály Zoltán: A magyar nemzet - vez.: Kertész Attila

Pécsi Nosztalgia Kórus

vez.: Kertész Attila

H.J. Harpser: Gaglards
ism. szerző: Ámosos régen messze tört (dr. Vargha K.)
Kocsár Miklós: Salve Regina
Kodály Zoltán: Főszákról a páva (Ady Endre)
Bárdos Lajos: Régi tándál

Őszkar

vez.: Kertész Attila

Karai József: Estéli nótázás - zongora: Körtesi András
Kodály Zoltán: 114. genfi zsoltár - orgona: dr. Balatoni Sándor

Amikor pedig vége lett a hivatalos rendezvénynek, számos régi híve járult hozzá, meleg szavakkal köszöntvén őt. Velük együtt e sorok írója is azt kívánja néki: *Isten éltesen sokáig kedves barátom, még sokáig legyél közöttünk mindannyiunk örömére!*

*Dr. Vargha Dezső
ny. főlevéltáros*

Köszöntő! Kertész Attila 80 éves

„Ha folyóvíz vónék, bánatot nem tudnék, hegyek völgyek között, zengedezve járnék...” Egy jól ismert szöveg, egy jól ismert dal, és megannyi érték, érzelem, amelyet mindez kifejez. Mély tartalommal bír azok számára, akik a 80. születésnapja alkalmából rendezett koncerten szeretettel köszöntötték Kertész Attila Tanár urat.

Hogy milyen többlet tartalmat jelent számunkra, tanítványok számára ez a fent idézett sor Karai József Estéli nótázásából? Egy karnagyot, egy zenepedagógust, aki kórusai, diákjai szemében a zenén keresztül közvetít művészi értékeket, ad erkölcsi és értékrendbeli iránymutatást. Visszanézve mi is látjuk: a kettőnek kéz a kézben kell járnia.

A pécsi és baranyai kóruséletben mindenki tudta, hogy „Bartókos”-nak lenni kiváltság. A pécsi Kodály Zoltán Gimnázium falai között ezt azonnal magam is megéreztem. Az az attitűd, ahogy Kertész Tanár úr a Leánykört vezette, magával ragadta a diákságot és engem is.

A 2006-os Bartók év kapcsán ismerkedhettem meg a szerző egyneműkari műveinek jelentős részével, valamint a Falun-nal is, Kertész Tanár úr őszinte interpretációjában. Ez a mű elementáris erővel hatott a kórus tagjaira. Mindannyian éreztük, hogy egy ilyen magas szintű produkció létrehozásához a lehető legkomolyabb felkészülésre van szükség. Ma már látom, hogy a Kertész-kórusoknak éppen ez a legnagyobb erőssége. Tanár úr rendkívül jó próbastratégiája, precíz tervezése segíti az énekeseket a művek nehézségein. Ebben az időben a Bartók művészetében való megmerítkezés mellett a Leánykar és a gimnázium együttese Kodály Zoltán születésének 125. és halálának 40. évfordulójára készültek. A Kodály-év kapcsán rövid idő alatt összesen 19 Kodály-művet tanultunk meg, melyeket ország-szerte adtunk elő. Az élményekben gazdag év, a sok utazás természetesen lemondással járt, diákoktól, szülőktől és tanároktól egyaránt. De a közösségünket kárpótolták a kimagasló eredmények, a sikerek, melyeket együtt élhettünk meg.

Az intenzív próbák, sűrű koncertek nem csak az acappella művek megtanulására terjedtek ki. Tanár úr segítette a kórusnak ajtót nyitni újabb és újabb műfajokra, lehetőségekre. A Kodály Gimnáziumban töltött néhány évem alatt a Pannon Filharmonikusokkal is több ízben dolgozhattunk együtt, így tanultuk meg Mahler III. szimfóniáját, Liszt Dante szimfóniáját és Kodály Budavári Te Deumát is. Ezek az előadások meghatározó pillanatok voltak az életemben. A profi zenészekkel töltött közös próbák egyértelműen bizonyították számunkra az örökérvényű igazságot, hogy a komoly célok eléréséhez nem lehet megspórolni a munkával, gyakorlással, felkészüléssel töltött időt. Úgy gondolom mindegy, hogy az élet milyen meszsze sodor bennünket, de ezek a tapasztalatok az egyén magán és munkáját érintő életében is elengedhetetlen tanulságok. Látni azt, hogy a befektetett energia a jövőben megtérül, alapvető életvezetési gondolat, melyre a közép-

iskolás korosztálynak nagy szüksége van. A gimnázium nosztalgia rendezvényein tapasztaljuk, hogy mennyi boldog, sikeres egykori Kertész-tanítvánnyal találkozhatunk. A kóruséneklés transzferhatásai nem állnak meg az iskolában a matematika és nyelvtanulás küszöbén, hanem egész életen át kísérnek bennünket.

A zenei kérdéseken túl Tanár úr mindig nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy a művek mondanivalóját is kibontakoztassa a tanítványok előtt. A tartalom tolmácsolásában bizonyára sokszor segítette, hogy a felnövekvő generációkat nyitottan figyelte. Számos kutatásból láthatjuk, hogy a nemzedékek váltakozása egyre gyorsabban megy végbe, a különböző generációk közötti különbségek pedig markánsan megjelennek az oktatás területén is. Tanár úr a zenében rejlő örökérvényű gondolatokat; az emberi életet érintő személyes és társadalmi hídként használta fiatal tanítványai felé. Kapaszkodót adott, hogy a nép- és műdalok, kórusművek drámaisága, élethelyzete, humora megélevenedjen a diákok számára is. Ezek a kapcsolódások adták meg az alapját annak, hogy a zene igaz barátként kísérjen tovább mindenkit, az érettségi után is.

A Bartók Béla Leánykarban töltött négy csodálatos évem a kórus életében egy rövidke pillanat mindössze. A kórus fennállása óta hat lemezt rögzített, melyek bemutatják a Leánykar repertoárjának keresztmetszetét.

Kertész Tanár úr a 80-as évektől neveléstörténetet, nevelésméleletet, didaktikát, zeneszociológiát tanított az akkori Zeneművészeti Főiskolán, majd 4 évet a Bölcsészkaron a Neveléstudományi Intézetben is. A felsőoktatásban töltött 44 éve alatt a zenepedagógiára specializálódott. Nagy örömrre egyetemi tanulmányaim alatt magam is részt vehettem kurzusain. Művésztanár hallgatóként tanulságos élmény volt új aspektusból megfigyelni azokat az elveket, melyekkel korábban gimnazistaként a gyakorlatban találkoztam.

Tanár úr fáradhatatlan támogatója az ének-zenei és a zeneiskolai, hangszeres tanári munkának, az iskolán kívüli tevékenységeknek, a kórusmozgalomnak. Ennek az aktív szakmai életnek köszönhetően átlátja a különböző hangszeres, énekes, karvezetés szakos hallgatók kérdéseit, szakspecifikus problémáit. Jelenleg is óraadó tanár a PTE MK Zeneművészeti Intézetben, ahol a tanári mesterség tárgyát oktatja. Ebben a témában több fejezetet publikált az egyetem zenepedagógiai tankönyvében.

Talán nincs is nagyobb elismerés egy zenepedagógus számára, mint az, ha tehetséges tanítványai maguk is a zenei pályát választják. Kertész Tanár úrtól is sokat hallottuk, hogy munkájáért a legszebb ajándék, amikor zenei pályán láthatja volt tanítványait; operában, színházban, koncert termekben. E gondolat már a zenetagozat mindennapi életében visszaköszönt, hiszen Tanár úr nagy odafigyeléssel gondozta a tehetségeket. Hangszeres, énekes műfajokban és a társművészetekben is kereste a kapcsolódási pontokat, hogy az a fiatalok bontogathassák szárnyaikat. Ez a hozzáállás a felsőoktatásban töltött szerepével is egybe forrt. A hallgatókat szívesen és gyakran vonta be az általa szervezett hangversenyekbe. Felnőtt és ifjúsági együtteseivel több

ízben adott lehetőséget karvezetés szakos hallgatóknak gyakorlatszerzésre, közreműködött a diplomahangversenyek műsorában. A fiatal zenészeket, a pályatársakat közönségként ma is gyakran megtisztelti jelenlétével, melynek pedagógiai és szakmai értéke fontos a pályatársak számára. Rendezvények, versenyek, kórustalálkozók során észrevételeivel, tanácsaival segíti, ösztönzi a karvezetők munkáját.

Kodály Zoltán gondolatai és eszmeisége Kertész Attila tanári hitvallását, pedagógiai gondolkodását, munkásságát teljes egészében meghatározzák. A tanítványok szép eredményei és Tanár úr énekkarainak kiemelkedő díjai alapján Kodály Zoltánné hozzájárult, hogy a Mester 100. jubileumi születésnapján a Leánykarnak otthont adó gimnázium felvehesse Kodály Zoltán nevét.

Gimnazistaként magunk is éreztük, hogy iskolánkban Kodály Zoltán nem pusztán a nevével, de a hétköznapi életben is jelen van szeretett tanárunk által. Tanár úr legfőbb pedagógiai feladata találkozott a kodályi célkitűzéssel; a testben-lélelben egészséges, teljes ember nevelésével.

Kertész Attila huszonhat évvel ezelőtt alapítója majd vezetője lett a Magyar Kodály Társaság Pécs-Baranyai Tagozatának, 2018-ban pedig megválasztották az országos Társaság elnökének.

A generációs kihívások ellenére diákjaival most is értékes kapcsolatot teremt, következetes, igényes munkájával értékes együttműködésre sarkalja őket.

Úgy gondolom ez az a titok, amiért a közel 500 fős közönség köszöntötte őt 80. születésnapján a Pécsi Kertvárosi Református Templomban, közöttük az évtizedekkel ezelőtt végzett tanítványok, sokan több száz kilométert utazva a koncertre. Így vált az emblemikus Karai mű is generációk nagy kedvencévé, és szólhatott meg a több száz fős kórustól egy lélekként. Mert a maradandó, az egyetemes értékeken nem fog sem az idő, sem a távolság. A szeretet, a barátságok, a közös munka, az együtt éneklések élménye nem halványul el, épp ellenkezőleg! Sokszorozódik bennünk, így adhatjuk tovább mi is családunknak, szeretteinknek, az új nemzedéknek.

Novák-Szabó Livia

karnagy, zenepedagógus, egykori tanítvány

Sebestyén Márta kelengyészládája – „Rózsa nyílik, szegfű hajlik...”

„A láda fotó Harangozó Imre néprajzostól származik...egy a XIX. sz. székelyföldi darab, amit az út mentén kirakva fotóztam... kamionok porában, sarában... Egy hajdan fontos és érdekes darab szomorú és méltatlan sorsa... azért kell vigyázni ,hogy szellemi kulturális hagyatékunk ne jusson ilyen sorsra!”.

(Sebestyén Márta)

Két év csúszással láthattuk végre Sebestyén Márta jubileumi „nagy koncertjét”, amely eredetileg a pálya 45. évében került volna műsorra. 2022 március 6 – án este, Kodály Zoltán halának 55. évfordulóján az Uránia nézőtere megtelt a különlegességre igényt tartó hallgatósággal. Némelyek még maszkban, mások bátrabban a nélkül várták a minden alkalommal igazi értékeket felvonultató művésznő estjét. A termet jellemzően az a korosztály töltötte meg, akik több évtizede követik a művésznőt, de néhány fiatal érdeklődő is megjelent. Ehhez mindenképpen szükséges az önazonosság és a mélység, melyek Sebestyén Márta előadásában minden esetben érzékelhetők. A műsor közel két órán át 9 blokkban vonultatta fel az életpálya kincseit. Egyedül kezdte a műsort és egyedül is zárta be. A konferálás feladatát is magára vállalta, mindenütt bement a gyűjtő nevét és a lelőhelyet is. Régi kódexekben feljegyzett dallamok, „ad notam” jelzéssel ismert Balassi-vers, Csíksomlyói búcsúkon rendszeresen elhangzó Bartók-ének, Petőfi-vers, ahogy felvidéki faluban éneklük, Szécsi Margit-vers Sebő Ferenc dallamára, galántai és széki, görög, bolgár,

cigány, magyar polgári, francia és olasz zene – dallamok, téma, ritmus kapcsolódásával hangzottak el. Sebestyén Márta lenyűgöző, bámulatosan sokoldalú egyénisége, gyönyörű hangja és zenésztársainak művészete egymáshoz simulva tette emlékezetessé az estét, nyújtott élményt. Andrejszki Judit csodálatos barokk szopránja, Szabó Zsolt viola da gamba játéka, ifj. Szerényi Béla és Szerényi Domokos közreműködése tekerőlanttal, furulyán és dobbal, valamint Soós András zenekarra teljes összhangban mutatta a különböző stílusok mélyen rejlő egységét.

FOTÓK: DICSÓ-ERDŐDI BALÁZS

B. Horváth Andrea

Tiszteletadás *Szőnyi Erzsébet emlékének Angliából*

Angliából érkezett 2022 január 3-án egy e-mail a Magyar Kodály Társaság címére, „tárgy: *in Memoriam Erzsebet Szonyi*” megjelöléssel. **Peter Hatfield** egy mondatos udvarias angol levélben érdeklődött a **Szőnyi Erzsébet emlékére** megjelent könyv előzményeiről és beszerzésének lehetőségeiről. Kende Zsuzsa hozzám, mint a kötet szerzőjéhez-szerkesztőjéhez továbbította az üzenetet, és megbeszéltük, hogy én fogom megválaszolni. Így kezdődött kapcsolatunk az angol kollégával. Az első kapcsolatfelvételt sűrű levélváltás követte.

Peter Hatfield zenetanár bemutatkozott, részletesen beszámolt arról, hogy már 1973 és 1974 nyarán részt vett Magyarországon a pécsi Jeunesse Musicales táborokban. Egy évvel később ösztöndíjat kapott a Magyar Államtól, budapesti zeneakadémiai tanulmányokra, amelyeket az 1974/75-ös tanévben Szőnyi Erzsébet irányításával végzett. Beszámolóiból sok érdekes részletet ismertem meg Peter Hatfield úr magyarországi tapasztalatairól, és úgy gondoltam, leveleiből nem csak részleteket közlök, hanem az első két hosszú levelének teljes magyar fordítását közreadom. A magyar zeneoktatásról, zenei nevelésről megfogalmazott tapasztalatai, elismerő észrevételei, különösen értékesek egy külföldi érdeklődő nézőpontjából. Mindezt kiegészítve országunkról „egy angol utazó” szemével gyűjtött élményei közérdekűek. A levelek szövegében az eredetiből változtatás nélkül átemelt, részben magyarul fogalmazott és betűhíven közölt sorokat dőlt betűs szedés emeli ki.

A 2022. január 12-én keltezett levél.

Tárgy: **Szőnyi emlékére**

„Kedves Dr Klara Markusne Natter-Nad! Először bemutatom magamat... Ének-zene tanár voltam de most nyugdíjas vagyok... Now much more in English. – 2005-ben mentem nyugdíjba az iskolából, ahol 30 évig tanítottam. Ez az intézmény, a manchesteri Chethams School, nagy hírnévnek örvend Angliában, az Egyesült Királyság legnagyobb speciális zeneiskolája, ahova csak a kiemelkedő zenei képességekkel rendelkezők nyerhettek felvételt. Sajnos, ez általában csupán kiemelkedő hangszeres készségeket jelentett, és az én dolgom volt a tanulók hallási, olvasási és általános zenei készségeinek fejlesztése. Úgy hiszem, ebben sikerült eredményeket elérnem. Osztálytermi munkámat számosan tanulmányozták az Egyesült Királyságból és külföldről, magam pedig sok éven át voltam meghívott előadó tanári konferenciákon és nyári tanfolyamokon: tanítottam a Hongkongi Akadémián; vendég-előadó voltam az ausztráliai

Kodály Társaság által szervezett képzéseken (Sydney, Melbourne, Brisbane). Bizonyára ismeri Ön is Deanna Hoermann, Ian Harrison és Judy Johnson kollégákat.

Mielőtt a Chethams iskolába kerültem, az életem gyökeresen jó irányba fordult, amikor 1974/75-ben Szőnyi Erzsébet tanítványa lettem a Liszt Akadémián. Nem mondhatnám, hogy én voltam a legjobb hallgatója: tapasztalnom kellett, hogy a többi külföldi növendékhez hasonlóan, általában zenei készségek terén messze elmaradok az ő magyar diákjaitól. Mindamellett Szőnyi Erzsébet csodálatos inspirációt jelentett számomra, és mindinkább meggyőződésemmé vált, hogy Ő a 20. század legjelentősebb és legfontosabb zenepedagógusa. Felvillanyozó és örömteli érzés volt, amikor néhány éve újból találkozhattam vele Ormódi utcai otthonában, és elbeszélgethettünk tea (*neha valami kis erosebb!*) és keksz mellett. Hasonlóképpen szívesen találkoztam jó barátommal Szabó Miklóssal, aki már szintén nincs közöttünk. Minden év márciusában és októberében visszatérek Magyarországra (*nem csak Pest de mas Varos is*).

Latja, hogy nagyon szeretem a Magyar nyelvet es culturalis eletet! Több fejezetet lefordítottam (hatalmas szótárak segítségével) Szőnyi „**Öt kontinensen...**” című művéből, azt hiszem, ő is elégedett volt velük!

Sajnálom, hogy hosszú lett ez a levél, de talán ebből is kitűnik, hogy Szőnyi iránti hálám és szeretetem nagyon őszinte. Mennyire hiányzik! Épp emiatt, szeretnék hozzájutni az emlékkönyv egy példányához. Annak idején tőle magától kaptam a „*XC Születésnapja*” című kötetet, amelynek, természetesen, ugyancsak Ön a szerkesztője. Remélhetőleg március 7. és 21. között Magyarországon leszek. Be tudom szerezni az emlékkönyvet a Rózsavölgyinél?

I know who you are! Több kóruskoncerten is részt vettem a Zeneakadémián (*in the kisterem*); legutóbb a Bárdos-emlékhangversenyen (2019), ahol Ön mutatta be a kórusokat és karmestereiket. Az első sorban ültem, Bárdos bájos unokája mellett.

Minden jót! Boldog új évet kívánok!
Peter Hatfield

A következő hosszú levél: 2022. január 26-án érkezett.
Tárgy: ***A bit about Szonyi, a bit about me...***

Kedves Klara!

Nagyon köszönöm, hogy elküldte számomra Moll / De Greeve / Choksy írásait. Nagy örömmel olvastam őket. Lois Choksyval egy tanfolyamon volt szerencsém találkozni, Melbourne-ben. Különösen élveztem Betsy Moll írását, nagyon személyes és nagyon megindító beszámoló!

Talán kíváncsi rám, hogy ki vagyok, mit csináltam és így tovább. Mostani levelemben megpróbálok válaszolni kérdéseire. Persze jó lenne, ha találkozhatnánk (talán egy kávéra?). Budapesten leszek március 7. és 21. között. Lakást fogok bérelni (a Paulay Ede utcában), de nem töltöm ott

minden időmet. Lesz néhány vidéki utazásom: Veszprém, Székesfehérvár, Fertőd, Sopron, Győr. *Latja hogy jo turista vagyok! [...]*

1973 és 1974 nyarán részt vettem a pécsi Jeunesses Musicales táborokban, melyeket tudtommal Szávai Magda szervezett. Részt vettem Agócsy László zenei általános iskolásokkal tartott bemutatóóráin, valamint Szesztay Zsolt szolfézsóráin. Akkor még nem sejtettem, hogy ezek sorsfordító pillanatok lesznek a számomra! Egy évvel később a Magyar Állam jóvoltából „osztendíjas” lettem a Zeneakadémián, ahol először találkoztam Szőnyi Erzsébettel. Bizonyára kínszenvedés volt neki a külföldi hallgatók kis csoportját tanítani, hiszen mi sokkal gyengébbek voltunk, mint az ő kedvelt, tehetséges magyar tanítványai. Persze nekünk is kínszenvedés volt. Elvégre zenei diplomával a tarsolyunkban most azért kellett küzdenünk, hogy megőrizzük szakmai tekintélyünket, miközben megbirkózunk az egyszerű zenei gyakorlatokkal. Bebizonyosodott, hogy hitelesek a leírások, amelyeket az óráiról, a stílusáról, a jelleméről olvastam. Mindig szigorú volt, de kedves; komoly, de szórakoztató; határozott a követelményeiben, miközben valósággal elbűvölő. Megrémultünk. Igazi kihívás volt, de hát így éltünk Budapesten az 1970-es években. Megszereztem a helyeket, az embereket, az iskolákat, a tanárokat, és barátságokat is kötöttem.

Szőnyi – akit sohasem szólítottunk úgy, hogy „Erzsi neni” – kiemelkedő inspirációt jelentett, kollégáival és tanártársaival együtt. Engedélyezték, hogy olyan iskolákat látogassak, ahol a leghihetlenebb zenei feleleteket láttam és hallottam azoktól a tanulóktól, akiket ezek a csodálatos pedagógusok tanítottak. Máig élénken emlékszem Hamvas Anikó, Szabó Helga és Katanics Mária óráira. Egy későbbi magyarországi látogatásom alkalmával mély benyomást gyakorolt rám a fantasztikus karnagy és briliáns elemző Szabó Miklós, akit később meghívhattam saját angliai iskolámba.

Szerencsémre a budapesti évem után csatlakozhattam Manchesterben a Chetham's School tantestületéhez. Ez az Egyesült Királyság legnagyobb intézménye, ahol kivételes tehetségű fiatal (8–18 éves) muzsikásokat képeznek. Ott szembesültem azzal a helyzettel, hogy olyan gyermekek zenei hallását és muzikalitását fejlesszem, akik a hangszeres játék terén már nagyon fejlettek. De... bizonyosan nemcsak az Egyesült Királyságban jelent problémát, hogy a gyerekek nagy részének a gyakorlati és technikai felkészültsége magasabb, mint az előadói teljesítmény számára valódi alapot jelentő általános zenei fejlettségük. Kodály szavaira emlékezve: „... mint homokra épített házak...”

Vajda Cecília tanított ebben az iskolában egy rövid ideig, de kiváló kvalitásai ellenére több kollégám nem volt meggyőződve arról, hogy a „Kodály System” a továbblépés egyetlen útja. Sokak szemében ugyanis meglehetősen dogmatikusnak és merevnek tűnt az ő módszere. Számomra azonban, tanulmányaim során mindinkább világossá vált, hogy a 19.

század közepén John Curwen, átlagos gyermekek között elért lenyűgöző zenepedagógiai eredményei saját munkám alapjául szolgálhatnak. Más módszerek mellett az övé bizonyára nagy hatással volt Kodályra, hiszen Curwen ugyancsak az éneklésre és a szolmizációra alapoz, nagy létszámú gyermekcsoportokban is. Áttanulmányoztam számos, a múlt század eleje óta készült tankönyvet, amelyek megmutatják, hogyan lehet zenei gyakorlatokon és etűdökön keresztül eljutni a zenei írás-olvasás készségéhez *hangszerhasználat nélkül*, valamint hogy mi módon lehet értelmesen zenét hallani és hallgatni. Természetesen rájöttem, hogy maga Szőnyi professzor is pontosan így építette fel nemcsak saját óráit, hanem ezt a vezérfonalat követik „A zenei írás-olvasás módszertana” című zseniális kiadványának leckéi is. Felkelteni a gyakorlatok iránti érdeklődést és aktivitást.

Hiszem és remélem, hogy sikerült magamnak is némi eredményt elérni ezen a téren. Az osztályaimat látogató szakemberek, az Egyesült Királyságból érkezettek csakúgy, mint a külföldiek, arra ösztönöztek, hogy indítsak tanfolyamokat tanárok számára (akik gyakran nem tartották magukat „igazi” zenészeknek), ahol segítséget nyújthatok a munkájukhoz szükséges készségeik és az önbizalmuk fejlesztésében. Természetesen tudtam, az a legfontosabb, hogy ez a fajta tanítás sikeres legyen az általam tanított legkisebb gyerekeknél. Ezek a növendékeim, hangszeres beállítottságuk ellenére, egyre jobban megbarátkoztak a többszólamú énekléssel. Megismerkedtek a szolmizációs nevekkal és zenei összefüggésekkel, többet memorizáltak, és képessé váltak a zene hallás utáni lejegyzésére. Az angol oktatási rendszer (történelmi okokból) nagyon vizsgaorientált, ezért túlságosan akadémiussá válhat, és inkább elméleti, mint gyakorlati jellegű. Szeretném azt hinni, hogy azok az osztálytermi zenei élmények, amelyekben növendékeim már az első években részesültek, biztos alapot adnak további fejlődésükhöz.

Nyugdíjba vonulásom után, Szabó Miklós sok bátorítására és némi izgalommal, sikerült újból felvenni a kapcsolatot Szőnyi Erzsébettel. Mennyire örülök, hogy megtettem! Sok éven át minden márciusban és októberben Magyarországon jártam, hogy tovább bővítssem tapasztalataimat ennek a lenyűgöző országnak a nyelvéről és kultúrájáról. E látogatásaim során igazi fénypontot jelentett az Ormódi utcai meghívás, süteményre és teára. Izgatottan vártam a találkozást, már csak azért is, mert alkalmat adott rá, hogy bocsánatot kérjek egykori, erőtlen erőfeszítéseimért! És azt is el akartam neki mondani, hogy milyen mély és szinte felmérhetetlen hatást gyakorolt rám. Lefordítottam (némi nehézséggel) több fejezetet az „*Őt kontinensen a zene szolgálatában*” című, régi könyvéből. Ez még jobban tudatosította bennem azt a rendkívül jelentős szerepet, amelyet ő a nemzetközi zenei nevelés területén betöltött. Hol tartanánk ma, nélküle? Gyakran mondtam, hogy Ő a 20. századi zeneoktatás legjelentősebb és legfontosabb alakja, de mindig azt hitte, tréfálok!

Nagyon hiányzik – ahogy sok ezer embernek szerte a világon –, de munkája és hatása ma is nagy hajtóerőt gyakorol számos zenepedagógiai programra és művészi teljesítményre, minden kontinensen.

Nos, Klára, ez egy hosszú levél. Bízom benne, hogy megért engem! Várom, hogy valamikor személyesen is találkozunk. Remélem Budapesten mindannyian jól vannak és egészségesek!

Minden jót kívánok!

Peter

*

NEMZETKÖZI KAPCSOLAT címmel Január 30-án küldtem egy rövid összefoglalót a Kodály Társaság részére azzal a kéréssel, hogy a következő február 1-jei Elnökségi ülésen ez a téma is kerüljön felvetésre. – Szeretném felkutatni azokat a kollégákat akik Péter Hatfield urat ismerhették, hiszen a könyvben is többen írtak azokról a kivételes bemutató szolfézs-órákról, amelyek a Zeneakadémia Tanácstermében zajlottak. Ilyen például a könyvben Losonczy Katalin írása, ahonnan a következő szöveget idézem (68.o.)

„A Tanácsteremben már vártak bennünket a vendégek, néha nem is tudtuk honnan érkeztek. Ők körben a fal mellett széksorokon, mi pedig a nagy ovális asztal körül ültünk, az ablaknak háttal állt Erzsi néni. Legyakrabban angolul, ritkábban németül, néha franciául adott elő, mi pedig illusztráltuk az adott anyagot...”

Peter Hatfield sok nevet felsorolt, akiknek az óráin járt, – egykori jól ismert neves kollégáink – akik sajnos már nem élnek közöttünk. Ezért kértem, hogy ha valaki emlékszik, vagy megismerte személy szerint jelezzen nekem, hogy tovább gombolyíthassuk ezt a nemzetközi szálát. Nos érdeklődésemre, név szerint senki nem emlékezett ezekre a vendégekre.

*

A levelek érkezéséről hírt adtam Gémes Almának, Szőnyi Erzsébet unokájának. Ő rögtön válaszolt, a következő szöveggel: *„Igen, emlegette Hatfieldet, mert teljesen meg volt hatva, az **Öt kontinensen** fordítások miatt, nagyon boldog volt, hogy valaki úgy gondolja, hogy ez ma is érdekes olvasmány. Ő is mindig nagyon várta ezeket a találkozásokat. Minden alkalommal rácsodálkozott, hogy újabb fordítással érkezik ...”*

*

Vendéglátás március 10-én. Peter Hatfield, mint írta, gyakran látogatott Magyarországra, 2022 márciusában ismét Budapestre érkezett. Mivel leveleiben többször is emlékezett Szőnyi Erzsébet kedves vendéglátásaira az Ormódi utcai otthonában, úgy gondoltam, jó lenne a mostani találkozáshoz hasonló szituációt teremteni. A Szőnyi emlékkönyvben több fotó is van ami az Ormódi utcai lakásban készült. Ilyen a 81. oldalon ahol Szőnyi Erzsébet mellett Somorjai Paula és férje, valamint Rozgonyi Éva látható, a fotót Zakariás Anikó készítette, 2019. június 4-én, és az utolsó összejövetelek egyikét örökíti meg.

FOTÓ: ZAKARIÁS ANIKÓ

Szőnyi Erzsébet Ormódi utcai otthonában, 2019. június 4-én
Somorjai Paula, Rab Endre és Rozgonyi Éva társaságában

2014. Szőnyi Erzsébet és N-N. Klára

FOTÓ: BETSY MOLL

Az egykori emlékek felidézésre jöttünk össze most márciusban baráti beszélgetésre az én otthonomban Óbudán. Szőnyi Erzsébet többször járt itt vendégségben, egyik alkalommal Betsy Moll társaságában, aki az alkalomról fényképet készített.

2022. március 10.
Klára, Peter Hatfield, Paula

FOTÓ: RAB ENDRE

Ezt az eseményt ismét egy fotó örökíti meg, Peter Hatfield, Somorjai Paula és a vendéglátó személyével.

Még egy személyes találkozásunk volt, március 18-án a Veres Pálné Gimnáziumban, Ugrin Gábor Emlékhangversenyén. Peter Hatfield számára ismerős volt Ugrin Gábor karnagy híre és neve, Londonban részt vett azon a hangversenyen ahol Ugrin a kórusával szerepelt. Most a budapesti rendezvényen érdeklődéssel hallgatta a magyar kórusok remek előadásait.

FOTÓ: THALER TAMÁS

A Veres Pálné Gimnázium Emlékhangversenyén az Igazgató az iskola legidősebb Tanárnőjét köszönti.

A közönség utolsó sorában ül N-N Klára, Peter Hatfield és Ordasi Péter. 2022. március 18.

Hazatérése után újabb levélben elismeréssel és örömmel szólt Magyarországon tett látogatásáról. Bízunk benne, hogy a továbbiakban is lesz erre lehetősége.

Úgy gondolom ez a látogatás, amely tükrözi a máig eleven nemzetközi érdeklődést Szőnyi Erzsébet tanításai és munkássága iránt méltó figyelmünkre, hogy ezzel is emlékezzünk Szőnyi Erzsébet 2022. április 25-i, immár 98. születésnapjára.

Budapest, 2022. március 24.

Márkusné Natter-Nád Klára

Képriport az Ugrin Gábor emlékkonцерtról

Örökifjú Zenebarátok Kórusa, vezényelt Belejné Apró Veronika

UGRIN GÁBOR' 90 * EMLÉKKONCERT 2022.

*Tíz égett ott benne,
Erdő, mi fűt, a fényragó –
Égje ropósi...*

a Veres Pálné Gimnáziumban az Iskola
Kórusa, a Tatabányai Bárdos Lajos Énekkar
és az Örökifjú Zenebarátok Kórusa

Március 18. * Köszönet az emlékezőknek

Zsuzsanna asszony emlékkártyái FOTO BHA

Ugrin Tamás Örökzene

*Legyen gondod arra,
Egy óráig a föld énkel
azt szavakkal bírd is
amit postig szívedben
azt írj meg a földi világon!*

Werner Alajos

www.karok.2022.com/hu/en

Koszorúzők csoportja

Összkar

FOTÓK: THALER TAMÁS

Pécsi Dalos Nap 2022-ben

A Pécs-Baranyai Kórus- és Zenekari Szövetség, a Magyar Kodály Társaság Pécs-Baranyai Tagcsoportja, a Pécsi Városszépítő és Városvédő Egyesület, a Szent Ferenc Plébánia rendezésében tartották meg a 2022. évi Pécsi Dalos Napot március 17.-én. A résztvevők elsőként az Apáca utcai Pécsi Dalárda emléktáblájánál gyülekeztek. Az ünnepség 17.15-kor vette kezdetét, amikor a Testvérvárosok terei Általános Iskola tanulói népdal feldolgozásokat énekeltek. E sorok írója, aki több évtizede kutatja a pécsi dalos mozgalom múltját, nyugdíjas főlevéltárosként tartotta megemlékező beszédét, amelyben az 1847-ben egy évre megalakult, és 1862-től 1950-ig működő Pécsi Dalárdáról emlékezett meg, amely ma már a Pécsi Értéktár szerves része. Ezt követte a házon lévő emléktábla megkoszorúzása, amelyet a jelenlévők tapsa kísért.

Ezt követően a megjelentek átvonultak a közelben lévő Szent István téri, Varga Imre által megalkotott Kodály-szoborhoz, ahol a 80 éves Lisztdíjas karnagy, Kertész Attila mondott méltató beszédet. Nagy figyelemmel kísért szónoklatában először Fodor András egyik versét idézte. Majd megemlékezett az 1945-ben éppen városunkban zászlót bontott, Kodály Zoltán által kidolgozott, a pécsi zenepedagógusok – élükön Agócsy Lászlóval –, és az akkori zeneiskolások által először a gyakorlatban megvalósított, később világhírűvé váló Kodály-módszerről, és a Tanár Úr halálának 55. évfordulójáról.

A nagy érdeklődéssel várt kórushangversenyre 18 órától került sor az addigi Leówey Klára Gimnázium díszterme helyett a közeli Szent Ferenc templomban. Elsőként a Siklós-Tenkes Vegyes kar énekszámai csendültek föl Kunváriné Okos Ilona vezényletével, Tatai Adél szólóénekekével, zongorán Petőcz Zsuzsa működött közre. A Vocapella kórus következett ezek után Novák Szabó Szilvia irányításával, majd a Komlói Munkás Kórus jött sorra, ismét Kunváriné Okos Ilona vezetésével, Bertaldó Józsefné zongora kíséretével. A nagy múltú Pécsi Kamarakórus Tillai Aurél Kossuth-díjas karnagy vezetésével énekelt, a patinás Mecsek Kórust pedig éneklésében dr. Balatoni Sándor karnagy vezette. A hangverseny befejezéseként a közreműködő dalkarokból alakult összkar került sorra, magától értetődően Tillai Aurél volt a karnagyuk.

Összegzőként elmondhatjuk: az e sorok írója által kezdeményezett, immár sokadik éve megrendezett kórus-ünnep ismét megmutatta, hogy a pécsiek nemcsak a több évszázados dalos-hagyományukat őrzik féltve, hanem az általános iskolásoktól a baranyai énekeseken át az ősz hajú dalnokokig ma is sokrétű, magas színvonalú kóruskultúrárt képviselnek.

Dr. Vargha Dezső ny. fő levéltáros

Március

SZIMPÓZIUM

2022. APRILIS 1-3.

DEBRECENI EGYETEM ZENEMŰVESZETI KAR

FELADOK

Árnyékvilág: Bukodi Éva, Hóvirág: Kóvári-Nagyvári Zsófia, Szél: Székely Anna, Székely Márk,
Szegec: Marcsányi Á. Székely Márk, Török Ágnes, Zenei József, Zsuzsanna Péter

BEJÁRÓ TÁNDULÁSOK

Nyitányozás: Rószay Zoltán, Kóvári-Nagyvári Zsófia – Székely Márk, Zoltán László,
Napraforgó: Wárbert Általános Iskola – Csécsényi Zoltán, Kóvári-Nagyvári Zsófia – Vigh Mónika

FELLEPO EGYÜTTESEK

Szövérny Gyermekkar – Ók Galéria, Ludilla Gyermekkar, Debreceni Vegyeskar – Árkád, Kóvári-Nagyvári Zsófia,
Vegyeskar – Városi Kálmán Általános Iskola, Rószay Zoltán, Kóvári-Nagyvári Zsófia – Árkád, Kóvári-Nagyvári Zsófia – Török Ágnes, Péter
Vigh Mónika, DEZK Farkas – Vigh Mónika, Csécsényi Zoltán, Kóvári-Nagyvári Zsófia – Török Ágnes, Kóvári-Nagyvári Zsófia – Ók Galéria

TANÁRNY VISMERTETÉS

A Hangok világa átölelőzdött kultúrák, valamint az a jövőnké, amelyben a zenei művészetek – Rószay Zoltán, Kóvári-Nagyvári Zsófia,
Erzsébet, Papp Károlyné, Székely-Horváth Zoltán, Kóvári-Nagyvári Zsófia, Csécsényi Zoltán, Kóvári-Nagyvári Zsófia, Török Ágnes

Organizáció: 2022. június 13-14-én a Debreceni Egyetem Zenei Művészeti Karán, 10:00 óráig.

2022. június 13-14. között a Debreceni Egyetem Zenei Művészeti Karán, 10:00 óráig.

O/A *Minikonferencia a mindennapos éneklésről*

**Magyar Állami Operaház,
Székely Bertalan terem
2022. április 25.**

A Magyar Állami Operaház a pandémia okozta kényszerszünet után ismét együtt gondolkodásra hívta azokat a szakembereket, akik a maguk szakterületén azért fáradoznak, hogy az iskolás, magyar fiatalokat minőségi művészetekhez, elsősorban a színvonalas énekkultúrához szoktassák, bevezessék őket abba

a csodálatos világba, mely az éneklés örömén keresztül nyílhat meg számukra.

Elegáns környezetben, a különös gonddal felújított Operaház Székely Bertalan termében Ókovács Szilveszter főigazgató nyitotta meg a konferenciát zenepedagógusok, tankerületi vezetők, érdeklődő művészek és dr. Maruzsa Zoltán köznevelésért felelős államtitkár jelenlétében.

Elsőként Kákay István képzési vezető adott áttekintést az Operaház valamennyi ifjúsági programjáról, melyek a fiatal nemzedékek számára – énekléssel egybekötve vagy érdekes programok keretében – az opera- és balettműfaj különleges világával való megismerkedést szolgálják. A Magyar Állami Operaház a csecsemőringató dalolástól kezdve az egyetemisták számára meghirdetett Csontváry Programig több mint húszféle programmal hívja és várja a fiatalokat és szüleiket, tanáraikat. Ezután bemutatta a 2018-ban megjelent tanári segédkönyvét a mindennapos énekléshez, az Opera Példatárát, melyből az Operaház Gyermekkara énekelte részleteket Hajzer Nikolett karvezető irányításával. A karvezető a színpadi munka személyiségfejlesztő hatásáról tartott előadást, megszólaltatva a gyermekkaros növendékeket, akik saját élményeiről, problémáikról beszéltek. Előadásának címe: A színpad hatása a gyermekek személyiségfejlődésére volt.

Madarász Iván zeneszerző az ének és közösség viszonyát elemezte történelmi távlatokban, a dal társadalomszervező funkciójára fókuszálva, zongorajátékával illusztrálva mondanivalóját.

Opera Gyerekkar, vezényel Hajzer Nikolett

A kodályi zenepedagógiai örökség mai gyakorlatáról és újabb eredményeiről tartott online előadást Dr. Nemes László Norbert. Új zenepedagógiai modelleket ismertetett, szokásához híven megénekelte a hallgatóságot, tapsos-csettintős gyakorlatokat végeztetett mondanójának tökéletes átadása érdekében.

Farnadi Tamara a Kokas-módszeren alapuló dinamikusan énekelni tanuló eszközökkel és gyakorlatával ismertette meg a jelenlévőket, intenzíven együtt mozgásra és éneklésre készítette a hallgatóságot. Előadásának fókuszában a Kokas-módszer terápiás eredményei mellett a mindennapi éneklés személyiségfejlesztő hatása, a koncertlátogató felnőttek nevelése állt.

Szirányi Borbála a gyerekek egyéniségét, kreativitását kibontakoztató énektanítási módszerről beszélt, melyet az MTA-LFZE kutatócsoportja alkalmaz és vizsgál sikeresen a Kós Károly Zenei Általános Iskolában hosszú évek óta. Előadását a MTA – LFZF „Aktív zenetanulás énekléssel és mozgással” elnevezésű kutatás keretében kidolgozott 1. modell bemutatásával tette még érzékletesebbé.

Öri Csilla a Marczibányi téri Kodály Kórusiskola igazgatójaként és karnagyaként Kodály Zoltán örökségének ápolásáról és annak napi gyakorlatáról tartott vetítéssel gazdagon illusztrált előadást, bemutató a gyerekek zenei fejlődésének látványos eredményeit, illetve iskolai kórusainak magas művészi színvonalú teljesítményét.

Gyüdi Sándor a zenei utánpótlásneveléssel és emberneveléssel kapcsolatos tapasztalatairól és vágyairól beszélt igen komoly, humorral gazdagon

Szirányi Borbála előadása

átszótt eszmefuttatásában – Joseph Haydn életéből vett érzékletes példán mutatta be, hogy a XVIII. század „zenei aranykor” lehetett mai világunkhoz képest.

Ezt követően Várszeginé Dr. Gáncs Erzsébet elemezte a Széchenyi Egyetem Apáczai Csere János Karának zenei nevelésben regisztrált változásait az elmúlt 25 év vonatkozásában, melyek statisztikai alapon bizonyítják, hogy a zenei képzés milyen drasztikusan esett vissza a tanítóképzésben – ezzel komoly aggodalmakat vetítve előre az alsó tagozatos tanulók zenei nevelésének vonatkozásában.

Dr. Lakner Tamás ismertette a 2020-ban bevezetett NAT-hoz írott ének-tankönyvek készítésének alapelveit, hangsúlyos szempontjait. Az ő előadása is aláhúzta annak a kodályi gondolatnak az alapvető fontosságát, hogy a gyermekek számára meg kell adni az éneklés örömét. Ennek szellemében úgy válogatott népdalokat a kötetekbe, hogy a dalok által közvetített élet-

Sapszon Ferenc vezényel

helyzetek, életérzések a mai diákok számára elevenek, átérezhetőek legyenek. Ettől remélhető, hogy a gyerekek szívesen éneklék a népdalokat.

Dávid Krisztina a XVII. kerületi Gregor József Általános Iskola sokszínű zenei életét képanyaggal illusztrált előadásában mutatta be.

A közös célok és felelőségek iránt érzett elkötelezettség jegyében zajló tanácskozást az ifj. Sapszon Ferenc által vezetett közös éneklés zárta. Karnagy úr Clemens non Papa ötszólamú kánonját énekelte el a résztvevőkkel. A tiszta intonáció, a pontos ritmustartás és zenei ívekben gondolkodás fontosságára és gyakorlati megvalósítására hívta fel alkalmi kórusának figyelmét.

A minikonferencia sikere nyomán az Operaház a következő közös alkalmat 2023. márciusára immár nagyobb létszámmal, több gyakorló énektanár bevonásával tervezi, hogy az itt közzé tett, óriási tudásanyag szélesebb körben ismertté váljon, és eredményesen segítse az iskolai énektanárok elkötelezett munkáját.

Kákay István
MÁO képzési vezető

„ÖRVENDJEN AZ EGÉSZ VILÁG!”

(Kodály Zoltán)

II. Országos Kodály Zoltán Műveltségi Vetélkedő

a zeneszerző születésének 140. és

halálának 55. évfordulója tiszteletére

a Megyei Jogú Városok

Általános Iskolái és Alapfokú Művészeti Iskolái részvételével

Április 8-án, pénteken sikeresen lezajlott iskolánkban a 2. forduló játéka Érden. A szakértő zsűri tagjai voltak: Márkusné Natter-Nád Klára, Hraschek Katalin és Maitz Ferenc.

Néhány visszajelzés:

SZEKSZÁRD

Kedves Györgyi!

Köszönjük a jó hírt, a profi szervezést, a nagyszerű hangulatot és a maradandó élményt Neked és kollégáidnak. Várjuk a további információkat, addig is minden jót kívánunk! A Garay-s csapat nevében: Keserű Kriszta

PÉCS

Kedves Györgyi!

Szerencsésen hazaértünk, köszönjük a munkát! Üdvözöllek Pécsről: Ildikó

GYŐR

Kedves Györgyi! Fantasztikus volt a tegnapi nap, minden ízében profi, minőségi, izgalmas, jól szervezett, pörgős. Gratulálni szeretnék Neked és a csapatoknak is, egyben megköszönni a maradandó élményt!!! Andi Győrből

DUNAÚJVÁROS

Tisztelt Rápli Györgyi!

Kedves Györgyi! Köszönjük a verseny lebonyolítását, örülünk az eredménynek.

Köszönettel: Horváthné Ottinger Hajnalka intézményvezető

SALGÓTARJÁN

Kedves Györgyi! Szívből gratulálok a vetélkedő megszervezéséhez, a gyerekek még mindig a hatása alatt vannak...a szülők is nagyon hálásak! Marianna

SZOLNOK

Kedves Györgyi! Gratulálok Nektek a tovább jutáshoz! Természetesen minden továbbjutó csapatnak! Sok sikert kívánok Nektek a Döntőre! Üdvözlettel! Evelin

Ponteredmények és továbbjutó hat csapat

Időpont	Intézmény	Elért pontszám
11. 00 órai kezdés	Érdi Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola	72
	Győri Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola	69
	Szegedi Tudományegyetem Gyakorló Gimnázium és Általános Iskola	67
	Szolnoki Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola és NAMI	43,5
	Tatabánya - Kodály Zoltán Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola	55
13. 30 órai kezdés	Dunaújvárosi Móróc Zsigmond Általános Iskola	48,5
	Nyíregyháza – Kodály Zoltán Általános Iskola	64
	Pécs – Janus Pannonius Gimnázium	61,5
	Salgótarján – Váczi Gyula Alapfokú Művészeti Iskola	66,5
	Szekszárdi Garay János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola	64

Rápli Györgyi

IV. Csongrád Csanád Megyei Biciniuméneklési Verseny Szeged 2022. április 1.

Jelentős múltra tekint vissza a biciniuméneklési verseny Szegeden. 1972 óta számos alkalommal örvendeztették meg a hallgatóságot a szépen felkészült párosok. A „Pro Musica” – nevéhez méltóan – 2015-től két évenként rendszeresen vállalja a megyei verseny megrendezését. Erdős Kinga igazgatónő a lelkes tantestület hathatós közreműködésével idén negyedik alkalommal szervezte meg a versenyt. Tavaly a pandémia halasztó zárójelbe tett sok szép tervet, ezért is nagy öröm, hogy maszk nélkül lehet már énekelni az órákon és órán kívül.

A megye általános- és középiskoláiból a versenyre 140 (!) tanuló jelentkezett, akiket gondos munkával készített fel 19 tanár. A jó hangulatú verseny végén az első nagy taps nekik szólt, méltó, hogy név szerint köszönjük meg a munkájukat ez úton is.

Betűrend szerint: Balogné Kovács Magdolna, Berényiné Ale Krisztina, Csorba Emese, Fehér Márta, Gilinger Ildikó, Juhász Julianna, Kamenszky Dóra, Kiss Mariann, Kovácsné Tóth Ágnes, Lovasné Bartha Edit,

Ludmány Annamária, Molnár-Palusek Emese, Molnárné Szabó Gyöngyvér, Nagyné Leányvári Ágnes, Siposné Koselák Krisztina, Szűcsné Milnár Erzsébet, Vajdáné Balogh Ida, Valkai Dávid, Zagyi Orsolya Kinga.

A Szent-Györgyi Albert Agórában párhuzamosan két helyszínen gördülékenyen folyt a nemes vetélkedés 12 kategóriában. Egy kötelező és egy szabadon választott bicinium örvendeztette meg a hallgatóságot és a 3-3 tagú zsűrit.

Öröm volt látni, hogy mindegyik páros felöltötte a testi-lelki ünnepelőjét, egymásra figyelve, gyakorta összemosolyogva, bátran énekeltek. Jó szívvel figyelték, megtapsolták egymást a versenyzők, az oklevelek átvételekor is.

Az eredményhirdetést és fényképezést követően a Városi Kórus egyesület, az Agóra és a Magyar Kodály Társaság támogatásával megrendezett verseny valamennyi résztvevője, drukkerük és a „Pro Musica” szervező csapata együtt énekelte a viszontlátás reményében: Tavasz szél vizet áraszt...

Rozgonyi Éva

II. Országos Kodály Zoltán Műveltségi Vetélkedő

a zeneszerző születésének 140. és
halálának 55. évfordulója tiszteletére a

Megyei Jogú Városok

Általános Iskolái és

Alapfokú Művészeti Iskolái részvételével

2022. június 07.

11:00

Érdi Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola

Sportcsarnok

2030. Érd, Aggteleki út 8.

ÉRDI
TANKEZÉRTÉLTI
KÖZPONT

A vetélkedő eredményéről a következő számunkban adunk hírt.

Póczyoni Mária

1930–2017

Visszaemlékezés egy tanítványától az 1957-60-as évekre

FOTÓ: PARLANDO.HU

A budapesti Kosciuszko Tádé utcai általános iskola 1957 szeptemberében indított ének-zene tagozatot, elsőként a kerületben. Akkor még Budapesten alig volt ilyen típusú iskola. A zenei osztály énektanára Póczyoni Mária, Mária néni már évekkorábban is, majd végül 1961 júniusáig volt szíve-lelke az iskola zenei életének. Sokunk kisebb testvérei is az utánunk induló zenei osztályok diákjai lettek.

Mária néni jelenség volt. Vékony, finom testalkata, világos színű, szépen vasalt, kihajtott nyakú blúzai, rakott szoknyája, - nadrágban annak idején a nők még nem jártak – nyakába hulló, szőke hullámos haja, aranyos árnyalatú szemüvege, és mindig mosolygós arca azonnal bizalmat, sőt vonzódást ébresztett bennünk. Volt egy feltűnő anyajegy az arcán, mi ezt különlegesnek, egyenesen szépnek láttuk, így volt ő Mária néni, a mi Mária nénink!

Volt otthon készített, kemény ötvonalas táblánk, filckarikákkal, vagy kemény korongocskákkal, volt szélesen vonalazott hangjegyfűzetünk, énekkönyvünk, 333 Olvasógyakorlat, Ötfokú zene és Bicinia Hungarica kötetünk. Mivel hat napon át jártunk iskolába, és minden nap volt ének-óránk, gyorsan haladtunk. Az egyszólamú éneklés mellé hamarosan belépett a kánonéneklés, a sok ritmusjáték és az órai kis körjátékok is, még akkor is, ha kevés hely volt a mozgásra. Népitánc óráink is voltak, nem a tanteremben. Második osztályban kis kétszólamú műveket, Bárdos Kicsinyek kórusait is énekeltek. „Kis kacska fürdik” – amire közben gondoltam, elképzelttem – ma is emlékszem.

Mária nénit rajongva szerettük. Ő azonban soha nem lépte át a tiszteletet érdemlő, szerető mosollyal felénk forduló tanárnő szerepét. Nem léptünk hozzá túl közel, semmiféle „hízélgésnek” nem volt helye, annál inkább a szemébe fonódásnak, amit leginkább a kóruspróbákon éltünk át. Szerepeltünk a kerületi rendezvényeken, általában csak az osztály tagjai, az iskolai ünnepélyeknek pedig főszereplői voltunk. Az osztály önmagában is egy kórus volt, léleken és hangzásban egyaránt.

Négy feledhetetlen esztendő! Már második osztálytól kezdve hangversenybérletünk volt a Zeneakadémiára, szombat délutánra, ahová egy-egy

szülő kísérte el a gyerekeket, a 4-es autóbusszal utazva, ami már önmagában véve is kaland volt! Ezek a koncertek ünnepek voltak, szépen felöltöztünk, Lukin Laci bácsi érdekes bevezetői után gyönyörű zenéket hallgattunk, azaz láttuk az előadókat is! Milyen fontos volt mindez! Önmagában ezek a hangversenyek is megörökítésre érdemesek, azoknak az élményei nyomán, akik akkor kisiskolások voltak!

Mária néni 1961 őszén, amikor ötödikesek lettünk, már nem volt ott a tanév elején. Mi csak annyit tudtunk, Szegedre ment. Az osztály szinte gyászolta. Nem értettük, miért ment el, mit is érthet ebből egy 10 éves gyerek?

Énekóráinkon soha nem kaptuk vissza azt a légkört és harmóniát, amit Mária néni teremtett és amit magával vitt – nagyon messzire. Kerestük, szerettünk, nagyon szerettünk énekelni, mások voltunk, mint a kortársaink – ahogyan később tanáraink elmondták nekünk, de már nem azok a c-sek, akik annak idején, Mária néni idejében.

Azután eltelt 50 egynéhány esztendő. Mi, az osztály, összetartottunk, találkoztunk még ma is, bár már megfogyatkozva... 2015-ben a Gellért Kápolnában nyolcan álltunk együtt a gyászolók között, egy kis csoportban. Néztünk egymásra, és emlékeztünk. Mária nénire, aki formálta, csiszolta bennünk az embert, a leendő felnőttet, a lelkünket, jellemünket. Némán sirattunk el, átérezve, hogy sosem tudtuk, tudjuk mindezt megköszönni a meleghangú és szívű jelenségnek, a mi szeretett Mária néninknek!

Isten áldja meg Öt minden időkből!

dr. M. Dr. Losonczy Katalin

Gregorián továbbképzés Pócsonyi Máriával

Pócsonyi Máriát személyesen 1990-ben ismertem meg, az FPI (Fővárosi Pedagógiai Intézet) egy éves intenzív gregorián kurzust hirdetett, melyet a munkahelyemen a Fazekas Mihály Fővárosi Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium zenetermében tartottunk. Ez az intézet egy épületben dolgozott velünk, minden tantárgynak volt egy fővárosi vezetője. 1982-ben amikor felkértek vezető pedagógusnak, Ördög László végezte ezt a feladatot, 1990-ben már Mocskonyiné Tallér Edit. A rendszeres továbbképzés csütörtök délelőtt folyt 8-11-ig, egy előadással, egy bemutatóórával és egy megbeszéléssel kéthetente egész tanévben megadott tematikában, alsó- felsőtagozaton és gimnáziumban is. A továbbképzés ingyenes volt, nem járt érte semmilyen kredit vagy egyéb jutalom illetve az iskolától függött mennyire vették komolyan, esetleg az évvégi jutalomnál figyelhettek erre. A kerületi munkaközösségvezetők küldték a kollégákat az egész tanévben tartó ismeretbővítésre. A gregorián továbbképzés

Fővárosi Pedagógiai Intézet
1082 Sp. VIII., Horváth M. tér 8.
Telefon: 113-48-40.

IGAZOLÁS

Igazolom, hogy B. Horváth, Andrea.....
a Fővárosi Pedagógiai Intézet által szervezett
..... intenzív, gregorián..... tanfolyamot az 1990/91-es
tanévben elvégezte.

Budapest, 1991. május 15....

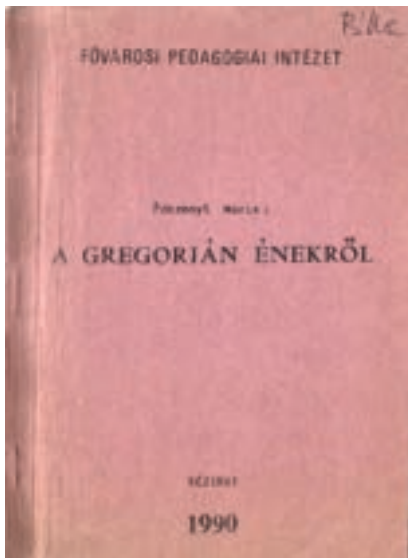

Kácsián Róbert dr.
Kácsián Róbert dr.
mb. igazgató

egyedi kezdeményezésnek számított, mert a délutáni szabadidőben szerveztük. Jóval később, amikor a pedagógus fizetéseket rendezték és papírokkal kellett alátámasztani minden tudásunkat ezt is figyelembe vették. Ma már túlzottan egyszerű az a kis papírdarab, ami a kurzus elvégzését igazolja.

A '70-es években amikor a Zeneakadémiára jártam a gregorián téma szinte tabunak számított. Neves magyar zenetörténetet oktató professzorunk sem említette, vizsgakérdés sem volt ebből. Később amikor megjelentek sorra a Schola Hungarica lemezei döbbenetünk rá a valóságra, de ismeretünk igen hiányos volt mondhatni. Az akkoriban megjelenő új tankönyvek ugyanakkor (Nemzeti Tankönyvkiadó) a normál tantervű anyagban is már ötödik osztálytól minden évben hoztak gregorián példát.

Szakmai segítségnek egy szerény külsejű stenciles füzet állt a rendelkezésünkre (90 oldal), melyet Mária állított össze. Ennek az anyaga a legfontosabb témákat érintette igen átgondolt módon, a legegyszerűbb példaktól a legbonyolultabbakig. Természetesen a neumák olvasását is el kellett sajátítani, ez nekem nem okozott különösebb gondot és nagyon élveztem. A zenei példákat a megszokott írásmódban olvastuk azonban. Mária mindenben az egyszerűség mintaképe volt, közvetlen stílusa a legbonyolultabb példát is megoldhatóvá varázsolta. Ő volt a főelőadónk, de több alkalommal eljött M. Katanics Mária, aki a kórusművekben fellelhető gregorián dallamokat elemezte, azok vezénylését is bemutatta, a stílusos megszólaltatásukat a mi közreműködésünkkel oldotta meg.

Egy alkalommal sikerült meghívni Béres György professzort is, aki a témának nagyhírű ismerője volt külföldön is. Itthon 1990-ben ő alapította a Magyar Gregorián Társaságot. Első kézből láthattuk a cheironomia kecses rajzait a levegőben lebegni saját bemutatása által. Nagy türelemmel javígtatta kézmozdulatainkat. Ez volt az első ilyen típusú továbbképzés, a formai keretek akkoriban kezdtek kialakulni. Rajeczky Benjámín Mi a gregorián? című műve 1981-ben jelent meg a Zeneműkiadó gondozásában, ezt jól kiegészítette a gyakorlati példákkal feldolgozott Póczyonyi féle tematika.

TARTALOM	
1. A gregorián énekek története és jellegzetességei	1-10
2. A gregorián énekek jellegzetességei	11-20
3. A gregorián énekek jellegzetességei	21-30
4. A gregorián énekek jellegzetességei	31-40
5. A gregorián énekek jellegzetességei	41-50
6. A gregorián énekek jellegzetességei	51-60
7. A gregorián énekek jellegzetességei	61-70
8. A gregorián énekek jellegzetességei	71-80
9. A gregorián énekek jellegzetességei	81-90
10. A gregorián énekek jellegzetességei	91-100
11. A gregorián énekek jellegzetességei	101-110
12. A gregorián énekek jellegzetességei	111-120
13. A gregorián énekek jellegzetességei	121-130
14. A gregorián énekek jellegzetességei	131-140
15. A gregorián énekek jellegzetességei	141-150
16. A gregorián énekek jellegzetességei	151-160
17. A gregorián énekek jellegzetességei	161-170
18. A gregorián énekek jellegzetességei	171-180
19. A gregorián énekek jellegzetességei	181-190
20. A gregorián énekek jellegzetességei	191-200

Hálás vagyok sorsomnak, hogy aktív részese lehettem egy éven át Mária magasszintű előadásainak és gyakorlati délutánjainak. A pandémia alatt Assisiben szerveztek gregorián továbbképzést, melyen online formában lehetett részt venni. Ott minden kottát az eredeti neuma lejegyzéssel kellett olvasni legnagyobb öröömömre.

B. Horváth Andrea

Kertész Gyula emlékére

2022. március 7-én 94 éves korában elhunyt Kertész Gyula fotóművész. Zenei körökben nagyon ismert apa és fia neve. **Az édesapa Kertész Gyula** 1900-ban született, zenei tanulmányait Kodály Zoltán híres zeneszerzés osztályában végezte. Ádám Jenő, Bárdos Lajos, Kerényi György és még tíz, évfolyamtárssal együtt, akik életük során a zenei élet ismert és neves személyiségévé váltak itthon és külföldön. A tanítvány Kertész Gyula, Kodály Zoltán népdalgyűjtései során – még abban az időben amikor fonográfjal járták az országot -- közvetlen munkatársává vált a Mesternek, gyakran megfordult nála személyesen akár a Tudományos Akadémián, akár a Köröndi lakásán.

Még egy erős kapcsolatot jelentett az 1931-ben megalapított *Magyar Kórus Kiadó* Vállalat, a megalapításban és a nagy álmok megvalósításában Bárdos Lajos és Kertész Gyula közösen vettek részt. A Magyar Kórus folyóirat, majd a könyvkiadói szerkesztői feladatokban, kezdetben egy-egy írósztal mellett kezdtek a munkát. (Erről tanúskodik például egy fotó, melynek hátlapján ott olvasható: Fotó Kertész Gyula.) Az Ő tevékenységüknek köszönhető, hogy a harmincas években kiadványaik országos elterjesztésével otthont kapott a magyar népzene alapuló új magyar énekkari mozgalom. Innen nőtt ki a 20. század közepének igényes magyar éneklő ifúsága. Kodály Zoltán első kóruskötetei a Magyar Kórus Kiadóban jelentek meg. 1942 I. kötet NŐI ÉS GYERMEKKAROK, 1944 II. kötet VEGYESKAROK.

Itt említjük meg, hogy *Magyar Kórus Emléktáblát* avattak a javaslattevő Bárdos Társaság, a Magyar Kodály Társasággal közösen, 1996. április 4-én a XII. Kiss János altábornagy u. 55 számú épületén. Ünnepi beszédet Wildner Gábor a XII. kerület alpolgármestere, Szőnyi Erzsébet a Bárdos Társaság és a Magyar Kodály Társaság elnöke és Falvy Zoltán az MTA Zenetudományi Intézet igazgatója mondott. A Baranyai úti Bárdos Iskola énekelt, Csetényi Mária vezényletével.

Az ifjú Kertész Gyula már kisgyerek korában az édesapát körül vevő zenei közegben, annak a környezetnek jótékony hatásában nőtt fel. A *kis Gyuszi* gyakori vendég volt Kodály Zoltán lakásán, akár édesapjával akár osztálytársaival, – amint azt saját maga mesélte: *kánonokat énekeltek, és finom uzsonnát kaptak ajándékul.* – A fotószakmát tanulta, és mesterségre vitte, korának elismert fotóművésze volt. Az ifjúkori hatások egész életét befolyásolták. Legnagyobb ismertségét, sikerét és elismertségét éppen a zenei körökben szerezte. Gyönyörű fotók óriási sokasága jelzi munkásságát például az opera előadások, az operaeñekesek köréből. De mondhatjuk elsősorban Kodály Zoltán életét végig kísérvé, megörökítve

a jellegzetes, különleges, és nagyon emberi momentumokat amivel szinte egyedülálló a szakmában. Néhány különleges képet szívesen ajánlott fel A Magyar Kodály Társaság Hírei számára is, amit alkalmankint közzöltünk.

Munkásságának egyik legszebb példája az a fotókiállítás amit „**Kodály 125 Képek és dokumentumok**” címmel 16 nagy méretű tablón állított össze a fotóművész. Lektora, szakmai tanácsadója e nagyszabású munkában Dr. Falvy Zoltán zenetudós volt aki ifjúkorában több más ifjú emberrel együtt, kíségitő munkatárs volt a Magyar Kórusnál, ily módon személyesen ismerte a *senior és junior* Kertész Gyulát. – E sorok írója is emlékszik arra a Fery Oszkár utcai (ma Kiss János Altábornagy u.) kis Kiadóra ahova első Zeneakadémista korunkban (az államosítás előtti évben) mentünk kottákat vásárolni.

A Tabló sorozat bemutatására 2007. december 16-án került sor Budapesten a *Magyar Kultúra Házában* a Kodály Társaság által rendezett hangverseny kíséretében. A fővárosi első kerület után a *XII. kerületi Polgármesteri* hivatal kiállítótermében láthatta a közönség. A bemutatón a Kós Károly Ének-zenei Általános Iskola kórusa Hraschek Katalin vezényletével, és a Városmajori Gimnázium énekkara Gráf Zsuzsanna vezényletével nyújtotta a zenei keretet. Ezután *Kecskemétre* utazott a kiállítás, ahol a Református Újkollégiumban történt az ünnepélyes megnyitás, a kórust Jámbor Zsolt vezette. Majd ugyanabban a városban, Kodály szülővárosában még négy helyen láthatták a kecskemétiéket.

2008. október 10-én került sor ismét Budapesten az V. kerületi *Szabolcsi Bence Zeneiskolában*, ahol a Magyar Kodály Társaság megalakulásának 30 éves évfordulóját ünnepelték 3 napos rendezvény keretében. A koncertet a Zeneiskolai tanárai és növendékei adták. A koncertterem előterében nagy tárlókban, gondos elrendezésben Kodály Zoltán fotói fogadták a látogatókat. Kodály Zoltánné Péczuly Sarolta és Dr. Péczuly Lászlóné is részt vettek e konferencián, és elismerésüket fejezték ki a kiállított anyag láttán. A Zeneiskola igazgatója, Pattantyús Á. Károly lehetőséget biztosított az évben, hogy még néhány hétig a kiállítás megtekinthető legyen. A továbbiakban a Magyar Kodály Társaság is segítette a kiállítási anyag sorsát, mely éveken át több városban is kiállításra került.

2010. február 25-én a XII. kerület *Németvölgyi úti Általános Iskola* fogadta a kiállítást, megemlékezve Kodály Zoltán 50 évvel azelőtti látogatásáról. – Itt megint személyes kapcsolatokról tehetünk említést, Kertész Gyula, Falvy Zoltán és Szőnyi Erzsébet is ott végezte elemi iskolai tanulmányait, és ezen az ünnepen még személyes is jelen lehettek. – A másorban a csengő hangú második osztályosok szerepeltek.

Következő bemutató 2010. március 31-én *Sopronban* volt az Éneklő Ifjúság Kórusfesztivál keretében, a Gyermek és Ifjúság Művelődési Központban. A megnyitón a beszédet a Sopronban élő Szokolay Sándor zeneszerző, a Magyar Kodály Társaság első elnöke tartotta, majd Dárdai Árpád

főiskolai docens egészítette ki. 2012-ben *Tatabányán*, az Erkel Ferenc Alapfokú Művészetoktatási Intézményben, Kodály Zoltán 130. halálának 45. évfordulójának alkalmából Kodály Emlékiállítás rendeztek Kertész Gyula fotóművész képeiből.

Szokolay Sándor, Bencsik Erzsébet és Kertész Gyula

Az Apa és Fiú kapcsolat szép példája valósult meg, amikor Kertész Gyula fotóművész, bronz Emléktáblát emeltetett Édesapja emlékére családi házuk falán (XII. Tamási Áron u. 10.) 2011. október 10-én a család meghívására szép kis ünnepségen nagy számú közönség vehetett részt.

Még egy jelentős alkalmat említhetünk meg ahol bemutatásra kerültek Kertész Gyula fotói. A Kodály év jegyében 2017. március 24-25-én tartották a XIII. Magyar Karvezető Konferenciát a *Zeneakadémia Kupolatermében*, a KÓTA és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem rendezésében. Ennek a műsornak egyik programpontja volt, a *Kerekasztal beszélgetés „Személyes emlékek Kodályról”*. A beszélgetést dr. Márkusné Natter-Nád Klára vezette, résztvevők: Dr. Eősze László, Dr. Bónis Ferenc, Dr. Sárosi Bálint, Prof. Szőnyi Erzsébet, Sebestyén Farkas Ilona, Somorjai Paula. A beszélgetések között **Kertész Gyula** fotói közül nyolc kép került vetítésre, ezeket a fotókat előzetesen közösen válogattuk, néhányat a Magyar Kodály Társaság Hírei 2017/2 számában is közzétettük, ebből kettőt most is közzé teszünk. – Legyen ez most a legszebb búcsú a Magyar Kodály Társaság alapító tagjától, a neves fotóművésztől, akinek tudását és munkásságát mindenkor szív és lélek hatotta át.

Szorgos életét követően,
Nyugodjék békében!

Márkusné Natter-Nád Klára

Osztálytalálkozó 1948-ban
Kertész Gyula, Kodály Zoltán, Engel Iván, Serly Tibor, Steiber Mátya, Szalónyi István,
Ádám Jenő, Bárdos Lajos, Szigeti Mihály, Kerényi György

Nemzetközi Forrai Katalin Díj

A Nemzetközi Forrai Katalin Díjat alapító Bizottság örömmel adja hírül, hogy **felhívást** tett közzé.

A díjat odaítélő – nemzetközileg ismert pedagógusokból álló – szakmai bizottság immár **6. alkalommal** várja a *Nemzetközi Forrai Katalin Díj* (NFKD) elnyerésére szóló **jelöléseket**.

Alapítása óta a rangos díj a *Nemzetközi Kodály Társaság* (IKS) védnöksége alatt áll.

A bizottság tagjai: Mary Place elnök (Anglia), M. Dietrich Helga (Magyarország), Gail Godfrey (Ausztrália), Betsy McLaughlin-Moll (USA), Mary Stouffer (Kanada).

A NFKD 2013 óta két évente került átadásra.

A díjazottak: *Naomi Chinen* (Japán) és *Christiane Pineau* (Franciaország), második alkalommal *Dr. Gállné Gróh Ilona* (Magyarország) és *Sr. Lorna Zemke* (USA), harmadik alkalommal *Ewa Krzatala* (Kanada), negyedik alkalommal *Gail Godfrey* (Ausztrália), majd ötödik alkalommal *Anne Lindeberg Piironen* (Finnország).

Bővebb információ: lásd Newsletter az IKS honlapján, www.iks.hu.

A következő díj átadására 2023-ban kerülhet sor. Ennek helyszínét a sikeres díjazott a következő opciókból választhatja meg:

a) a 26. IKS Szimpozium helyszíne

b) egy aktuális pedagógiai rendezvény helyszíne, Magyarországon

c) egy, a saját hazájában megrendezésre kerülő szakmai rendezvényen veszi át a díjat.

A rangos díj emléket állít Forrai Katalin felbecsülhetetlen értékű pedagógiai munkásságának, melyet élete során a kisgyermekkor zenei nevelés terén fejtett ki.

Forrai tanárnő szellemi örökségének ápolása, szakmai hitvallásának ismerete és átörökítése ma is nagy fontossággal bír.

A világ számos országában tisztelettel adóznak emberi, pedagógusi nagyságának.

A díj buzdításul szolgál azon pedagógusok számára, akik napjainkban is az igényes zenei nevelés megvalósulásán munkálkodnak.

A NFKD elnyerésének feltételei

- *legalább 10 éves szakmai tapasztalat*, melyet a díjazásra felterjesztett pedagógus kisgyermekeket nevelő/oktató intézményben vagy különböző intézményekben szerzett
- *kimagasló pedagógiai munka*, melyet Forrai Katalin zenepedagógiai elveinek ismerete alapján, azok beépítésével mind gyakorlati munkájában, mind mások számára is elérhető módon hasznosít/hasznosított – maradandót alkotva szűkebb, vagy tágabb környezetben

- a jelölt *munkásságának rövid jellemzése*, mely érdemessé teszi/teheti őt a néhai Forrai Katalin színes, gazdag szellemi örökségének átadására
- *két személy, aláírással ellátott ajánlása*
- A bíráló bizottság fenntartja a jogot kiegészítő információk pótlólagos kérésére, ha szükséges.

Az ajánló sorokat *angol nyelven* kell leadni!

A jelöléseket e-mailben kérjük elküldeni: placemary11@gmail.com vagy postán *ajánlott levélben* megküldeni a Bizottság elnöke, Mary Place részére:

MARY PLACE
11 Cotland Acres, Pendleton Park
Redhill, Surrey RH1 6JZ
United Kingdom

A jelölések megküldésének határideje: **2022. november 1.**

Rövid hírek

- ♪ április 27. – Kodály útján címmel akkreditált továbbképzés a Katolikus Pedagógiai Intézetben óvónők részére (előadó: B.Horváth Andrea)
- ♪ május 7. – Hamburg Laeishalle – Symphoniker Hamburg és az Europa Chor Akademie Görlitz (karnagy Jan Hoffman / ECA) előadásában Kodály Zoltán Nyári este és Psalmus Hungaricus műve hangzott el. Szólista Horváth István, karmester Madaras Gergely
- ♪ május 22. – Kodály Hány János daljátékára épülő bábjáték díszbemutató – Pécs Kodály Központ; Bóbita bábegyüttes
- ♪ május 25. – Ittészné Kövendi Kata könyvbemutatója (Kodály nyomában Budapesten) Veszprémben a Csermák Antal Zeneiskolában
- ♪ június 10. – Kodály Emlékest Sopron HJAMI együttese és vendégei közreműködésével
- ♪ június 17-26. – Kodály Zoltán Nemzetközi Zenei Verseny, Debrecen
- ♪ június 25. – Tarhosi Zenei Napok
- ♪ július 18-29. – Nemzetközi Kodály Szeminárium, Kecskemét

Figyelem! Elköltöztünk!

A Magyar Kodály Társaság a hosszú évtizedek alatt már megszokott irodahelyiségét kénytelen volt elhagyni. Levelezési és számlázási címünk 2022 június 1-ig még a régi.

Az új iroda 1051 Budapest, V. kerület, Vörösmarty tér 1. szám alatti épület 4. emeletén található (bejárat a Deák Ferenc utcai portán). Vonalas telefonunk megszűnt, Kende Zsuzsa ügyvezető titkár mobilon elérhető: +36 30 280 9723.

Várjuk olvasóink, tagtársaink leveleit a Kodály szellemében történt megmozdulásokról, eredményekről és gondolatokról egyaránt a következő e-mail címre:

brehorv@gmail.com

Adománygyűjtő

hangverseny
Nemesszeghy Lajosné
emlékére

2022. MÁJUS 13-ÁN, PÉNTEKEN 17.00 ÓRÁKOR
A KODÁLY ISKOLÁBAN

Közreműködnek a Kodály Iskola
jelenlegi és volt növendékei, tanárai:

AURIN LEÁNYKAR
vezényel:
Dudányik László

**MADARÁSZ ÉVA,
DÖMÖTÖR ZSUZSA,
SERES JÓZSEF**
zongora

FERENCZ ATTILA GÁBOR
zongora
tanára: Radványi Mária

RÉVÉSZ LÁSZLÓ
zongora, orgona

TÓTH ESZTER
alt szaxofon

PALOTÁS GÁBOR
marimba

BOZSÓKI GERGELY
gitar

**POLYÁK ZSÓKA,
PULIUS EMESE,
BERÉNYI BEA,
DRATSAY ÁKOS**
fuvola

**DRATSAY DÓRA,
MUDRÁK MARIANN**
ének

ITTÉZS TAMÁS
hegedő, zongora

A belépés díjtalan, az adománygyűjtés Nemesszeghy Lajosné Márta néni síremlékének felújítását szolgálja, hogy 2023-ban méltó módon emlékezhessünk meg az iskola alapítója és első igazgatója születésének 100., halálának 50. évfordulójánál.

MAGYAR KÓRUSOK TALÁLKOZÓJA

2022. június 3-5.
VESZPRÉM

Vendégeink:

CANTEMUS GYERMEKKAR
CONCORDIA VEGYESKAR
KAPISZTRÁN FERENCES IFJÚSÁGI KÓRUS
VÁRPALOTAI BÁNYÁSZ KÓRUS

Program

Június 3. péntek HANGVILLA

19.00 Veszprém Város Vegyeskara
kóruscsaládjának bemutatkozása

Június 4. szombat HANGVILLA

14.30 Nyílt próba
a Cantemus Gyermekkar műhelyében
18.00 Vendégeink Gálahangversenye

Június 5. Pünkösd vasárnap

10.00 Szent Margit templom
Concordia Vegyeskar
11.00 Regina Mundi templom
Kapisztrán Ferences Ifjúsági Kórus
17.00 Tihanyi Apátság
Cantemus Gyermekkar

Veszprém-Balaton 2023
Európa Kulturális Fővárosa